

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 690/05
01.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Jelenom Petković - Milojković, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbi branioca optuženog AA, adv. AB izjavljene protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K.br.85/02 od 17.11.2004.godine, u sednici veća održanoj u smislu odredbe člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, dana 1.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE žalba branioca optuženog AA, pa se samo u pogledu odluke o kazni PREINAČUJE presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K.br.85/02 od 17.11.2004. godine, tako što Vrhovni sud optuženog AA, zbog krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, za koje je tom presudom oglašen krivim, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 2- dve godine, u dok u ostalom delu presuda ostaje neizmenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K.br.85/02 od 17.11.2004. godine, opt. AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 3- tri godine.

Tom presudom, optuženom AA, primenom odredbe člana 68. OKZ-a, izrečena je mera bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom " B" kategorije u trajanju od 1-jedne godine, računajući od dana pravnosnažnosti presude, s tim da se vreme provedeno u zatvoru ne uračunava u vreme trajanja ove mere.

Primenom odredbe člana 206. ZKP-a, oštećena BB, VV, GG, DD i ĐĐ upućeni su na parnicu radi ostvarivanja svojih imovinsko - pravnih zahteva.

Optuženi je obavezan da u korist budžetskih sredstava suda, na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 102.350,00 dinara, a na ime paušala iznos od 20.000,00 dinara, u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja, a shodno odredbi člana 193. i 196. ZKP-a, i odlučeno je da će se o troškovima zastupanja oštećenih putem punomoćnika odlučiti posebnim rešenjem shodno odredbi člana 194. ZKP-a.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio branilac opt. AA, adv. AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog povrede krivičnog zakona i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, uz zahtev da on i opt. AA budu obavješteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž.br.830/05 od 9.05.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog kao neosnovana odbije.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca, adv. AB, na kojoj je razmotrio spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud kao drugostepeni, pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP-a, pa tako ni bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, na koju se neosnovano žalbom branioca optuženog ukazuje, jer je izreka pobijane presude razumljiva i sadrži jasan i potpun opis radnji izvršenja iz kojih proizilaze sva zakonska obeležja krivičnog dela za koje je optuženi tom presudom oglašen krivim i nije protivrečna razlozima presude. Razlozi dati u obrazloženju ožalbene presude o svim odlučnim činjenicama od značaja za postojanje krivičnog dela u pitanju i krivične odgovornosti optuženog su dovoljni i pravilni i međusobno nisu protivrečni. Prvostepeni sud je izveo dokaze navedene u obrazloženju pobijane presude, koje je, kako pojedinačno tako i u međusobnoj vezi, zajedno sa odbranom optuženog, pravilno ocenio i određeno i potpuno je izneo koje činjenice i iz kojih razloga je uzeo kao dokazane. S toga Vrhovni sud, suprotne žalbene navode branioca optuženog da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a, ocenjuje neosnovanim.

Takođe, po nalaženju Vrhovnog suda, neosnovano se žalbom branioca optuženog AA ukazuje da je prvostepeni sud na glavnom pretresu povredio pravo odbrane optuženog, jer suprotno ovim žalbenim navodima, prvostepeni sud pravilno nije prihvatio nalaz i mišljenje veštaka saobraćajne struke koji je sadržan u podnescima branioca optuženog, obzirom da je isti dat vansudskog postupka. S tim u vezi, pravilno je prvostepeni sud osnovni nalaz i mišljenje veštaka saobraćajne struke Zavoda za sudska veštačenja dipl. ing. EE sa datim dopunama nalaza i mišljenja ocenio verodostojnim, zbog čega je pravilno predlog odbrane za izvođenjem dokaza obavljanjem novog saobraćajno-tehničkog veštačenja odbio. Stoga Vrhovni sud, neosnovanim ocenjuje žalbeni navod branioca optuženog da je pobijana presuda doneta uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP-a.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, branilac optuženog u žalbi navodi da je prvostepeni sud, poklonivši veru nalazu i mišljenju veštaka saobraćajne struke Zavoda za sudska veštačenja __ dipl. ing. EE sa datim dopunama, pogrešno utvrdio odlučne činjenice koje se odnose na poprečno mesto kontakta, jer je isto utvrđeno metodom "šacovanja", umesto analitičkim postupkom, odnosno saobraćajno tehničkom artikulacijom utvrđenih materijalnih tragova. Takođe, ističe da je i pored svih dopuna ovog saobraćajno tehničkog veštačenja ostalo nejasno koji od dva i to različita traga paranja na kolovozu je nastao od putničkog vozila "aa" a koji od teretnog vozila "bb". Potom, ukazuje da je prvostepeni sud, pogrešnom ocenom nalaza i mišljenja veštaka dr. ŽŽ i nalaza i mišljenja veštaka dr. ZZ, pogrešno utvrdio koncentraciju alkohola u krvi optuženog i uticaj iste na njegovu sposobnost za bezbedno upravljanje vozilom, zbog čega je pogrešno utvrdio da se u radnjama optuženog stiču zakonska obeležja krivičnog dela za koje je pobijanom presudom oglašen krivim u čemu vidi i povredu krivičnog zakona.

Iznete žalbene navode Vrhovni sud ocenjuje neosnovanim.

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje je izveo i ocenio u obrazloženju pobijane presude nesumnjivo utvrdio činjenično stanje opisano u izreci ožalbene presude. Tako, činjenicu da je do kontakta putničkog vozila marke "aa" kojim je upravljao optuženi i teretnog vozila marke " bb" reg. oznake __ kojim je upravljao ĐĐ došlo na levoj kolovoznoj traci gledano iz pravca kretanja vozila optuženog, te da je poprečno mesto kontakta (na putu širine 6metara) ostvareno na levoj kolovoznoj traci na oko 1,8 do 2,1 metra od leve ivice kolovoza, prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja veštaka saobraćajne struke Zavoda za sudska veštačenja __ dipl. ing. EE, sa pismeno datim dopunama ovog nalaza i mišljenja i dopunom datom na glavnom pretresu. Ovaj nalaz veštaka saobraćajne struke sa dopunama prvostepeni sud je pravilno, kao verodostojan prihvatio, jer je isti

zasnovan na tragovima pronađenim na licu mesta i fiksiranim zapisnikom o uviđaju lica mesta Kri.223/01 od 16.12.2001. godine, sačinjenom skicom lista mesta i fotodokumentacijom (trag paranja po asfaltu dužine 1 metra, zatečenog položaja poluosovine putničkog vozila, dva traga paranja po kolovozu koji tragovi koji su nastali na levoj strani kolovoza gledano iz pravca kretanja vozila optuženog, potom oštećenja putničkog i teretnog vozila i zatečenog položaja putničkog i teretnog vozila), pri čemu je ovaj veštak u dopunama svog nalaza i mišljenja još detaljnije razjasnio činjenice koje se odnose na mesto i način kontakta ovih vozila, navodeći posebno da trag paranja dužine 1 metra na levoj strani kolovoza gledano iz pravca kretanja putničkog vozila optuženog nije nastao od teretnog vozila, niti se ovaj trag pruža u smeru kretanja teretnog vozila, posebno kada se ima u vidu da je širina kolovoza 6 metara, a da su poprečne koordinate ovog traga paranja vezane za središnju osu kolovoza, pri čemu je kraj traga paranja na 0,7 metara od središnje linije, dakle ovaj kraj traga paranja udaljen 2,3 metara od leve ivice kolovoza, pri čemu lučni oblik ovog traga koji se prostire iskošen u desnu stranu posmatrano u smeru kretanja vozila optuženog nije mogao nastati od teretnog vozila, imajući u vidu odnos masa ovih vozila, visinu klirensa vozila, opisanog načina i mehanizma kontaktiranja, a da na kretanje teretnog vozila nakon mesta primarnog kontakta do zatečenog položaja nije delovala sila s desna u levo koja bi proizvela lučni trag i to skretanjem teretnog vozila u svoju levu stranu, te da je trag paranja prednjeg levog točka odnosno felne teretnog vozila paralelan podužnoj osi kolovoza i da se u prostornom smislu trag paranja lučnog oblika dužine 1 metra, koji je nastao kao posledica skretanja putničkog vozila optuženog u desno i trag paranja koji je paralelan podužnoj osi kolovoza ne mogu dovesti u vezu.

Pored toga, veštak saobraćajne struke dipl. ing. EE u dopuni nalaza i mišljenja od 7.11.2003. godine, naveo je da je mesto kontakta kako u poprečnom tako i podužnom smislu utvrđeno na osnovu materijalnih tragova nastalih u zoni saobraćajne nezgode a ne metodom "šacovanja" kako branilac navodi i da su ovi materijalni tragovi korišćeni za utvrđivanje prostornog položaja mesta i načina kontaktiranja, dalje kretanja vozila do zatečenog položaja, a u dopuni svog nalaza i mišljenja od 12.05.2004. godine, naveo je da poprečno mesto kontakta nije moguće utvrditi analitičkim putem, na čemu se i u žalbi branioca optuženog insistira, već samo putem graf. -analitičke metode uz korektno analiziranje tragova u zoni nezgode. S toga Vrhovni sud napred iznete suprotne žalbene navode branioca optuženog kojima se suštinski osporava nalaz i mišljenje veštaka saobraćajne struke, Zavoda za sudska veštačenja ___ dipl. ing. EE sa datim dopunama ocenjuje neosnovanim, kao i predlog za dopunu dokaznog postupka obavljanjem saobraćajnog - tehničkog veštačenja od strane Zavoda za sudska veštačenja "Kirilo Savić " u Beogradu, ili Instituta za bezbednost saobraćajnog fakulteta u Beogradu, jer se zasniva na pogrešnim materijalnim podacima.

Takođe, činjenicu da je optuženi kritičnom prilikom bio u alkoholisanom stanju, prvostepeni sud je pravilno utvrdio na osnovu nalaza i mišljenja veštaka dr. ŽŽ koji je svoj nalaz i mišljenje zasnovao na analizama krvi i urina uzetim od optuženog dana 16.12.2001. godine, u 6,45 časova, kada je optuženi imao 0,60 gr/kg alkohola u krvi, a u urinu 0,90 gr/kg, pa je ovaj veštak metodom retrogradnog preračunavanja utvrdio da je optuženi u 3,30 časova, kada se saobraćajna nezgoda dogodila upravljao pod dejstvom alkohola u krvi od 0,941 gr/kg, pri čemu je u momentu vađenja krvi bio u fazi eliminacija alkohola iz tela, dok bi u krvi optuženog, da je alkohol konzumirao 5 minuta pre saobraćajne nezgode, kako optuženi tvrdi, a što prvostepeni sud pravilno nije prihvatio kao osnovano, količina alkohola u krvi optuženog bila neznatna. S tim u vezi, pravilno je prvostepeni sud iz zapisnika o uviđaju lica mesta Opštinskog suda u Rumi Kri.223/01 od 16.12.2001. godine, u kome je konstatovano da se predmetna saobraćajna nezgoda dogodila dana 16.12.2001. godine, u 3,30 časova a što svojim iskazom potvrđuje i svedok ĐĐ koji je upravljao teretnim vozilom i koji je zatečen na licu mesta, kao i svedok SS, suvozač u ovom teretnom vozilu. Pored toga, iz nalaza i mišljenja veštaka dr. ZZ, prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je vozačka sposobnost optuženog, usled prisutne alkoholisanosti 0,941 gr/kg bila smanjena u vidu snižene pažnje i koncentracije, usporivosti pokreta, produženog vremena reagovanja i pomankanja kritičnosti, što se u ostalom manifestovalo i u načinu upravljanja vozilom o čemu su svedočili i svedoci II, DD i KK. S toga Vrhovni sud, suprotne žalbene navode branioca optuženog kojima se, osporavanjem nalaza i mišljenja veštaka dr. ŽŽ i dr. ZZ kao i vremena konzumiranja alkohola u odnosu na saobraćajnu nezgodu u suštini osporava postojanje uzročne veze između alkoholisanosti optuženog i nastupele posledice - ugrožavanje javnog saobraćaja usled čega je nastupila smrt LL, teška telesna povreda ošt. DD i laka telesna povreda ošt. KK, ocenjuje neosnovanim.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da je optuženi osnovno krivično delo ugrožavanje javnog saobraćaja iz člana 195. stav 1. KZ RS izvršio sa eventualnim umišljajem, dok je u odnosu na nastupele teže posledice - smrt ošt. KK, tešku telesnu povredu ošt. DD postupao iz nehata, za koju svoju ocenu je na strani 20 pasus drugi obrazloženja pobijane presude dao jasne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, pa se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog kojima se osporava utvrđeni oblik vinosti, pokazuju neosnovanim.

Vrhovni sud je cenio i ostale žalbene navode kojima se u suštini osporava nalaz i mišljenje veštaka saobraćajne struke Zavoda za sudska veštačenja ___ dipl. ing. EE sa datim dopunama, kao i one žalbene navode kojima se polemiše sa ocenom dokaza od strane prvostepenog suda, pa nalazi da su isti bez osnova.

Prema tome, prvostepeni sud je na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza potpuno i pravilno utvrdio sve

odlučne činjenice kako one od značaja za radnju izvršenja krivičnog dela u pitanju, tako i one koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema toj radnji i posledici i o tome je u pobijanoj presudi dao dovoljne i argumentovane razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela teškog dela protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS, za koje je tom presudom oglašen krivim. Za ovakvu svoju ocenu prvostepeni sud je dao jasne i uverljive razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud, zbog čega se suprotni žalbeni navodi branioca optuženog da je kvalifikacijom protivpravne delatnosti optuženog po članu 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS na štetu optuženog povređen krivični zakon, pokazuju neosnovanim.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke prvostepenog suda o kazni, u smislu odredbe člana 383. ZKP-a, povodom žalbe branioca optuženog, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio sve okolnosti, koje u smislu odredbe člana 41. OKZ-a, utiču da kazna bude manja ili veća, pa je tako na strani optuženog kao olakšavajuću, okolnost utvrdio da je u vreme izvršenja krivičnog dela u pitanju bio mlađe punoletno lice, a od otežavajućih okolnosti utvrdio jačinu povrede zaštićenog dobra koja se ogleda u tome da je u ovoj saobraćajnoj nezgodi pored smrti ošt. LL, ošt. DD zadobio tešku telesnu povredu, a ošt. KK laku telesnu povredu, kao i to da je ovo krivično delo učinjeno grubim kršenjem više saobraćajnih propisa.

Međutim, po nalaženju Vrhovnog suda, prvostepeni sud nije u dovoljnoj meri cenio olakšavajuću okolnost koja se stekla na strani optuženog, jer upravo okolnost da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela u pitanju bio mlađe punoletno lice, po oceni Vrhovnog suda ima karakter osobito olakšavajuće okolnosti. S toga je Vrhovni sud uvažio žalbu branioca optuženog, preinačio prvostepenu presudu u delu odluke o kazni i optuženog AA primenom odredbe člana 42. i 43. OKZ-a osudio na kaznu zatvora u trajanju 2- dve godine. Po oceni Vrhovnog suda, tako odmerena i ublažena kazna ispod zakonom propisanog minimuma za krivično delo u pitanju, srazmerna je težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužna, ali i dovoljna za ostvarenje u članu 33. OKZ-a, propisane svrhe kažnjavanja.

Odluka o meri bezbednosti zabrane upravljanja motornim vozilom "B" kategorije u trajanju od 1- jedne godine, doneta je pravilnom primenom odredbe člana 68. OKZ-a, tako da se njena zakonitost ne može dovoditi u pitanje.

Sa iznetih razloga, a na osnovu odredbe člana 391. stav 1. ZKP-a, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Jelena Petković-Milojković, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost opravka

Ij